

המביא פרק רביעי ביצה

מיסורת הש"ס

וורה א/or השלם
ויתים יהיו לך בכל
ולך ושם לא תסוף כי
כל יתלה: דברים כח מ

לעוז רשב"

הדרין עלד המביא

ו'ז

שמшир, [ו]אישתחכח
וישחירין הינו משרין.
ברוך הוא.

הדרן עליך המביא

משילין פירות דرك ארוכה ביו"ט ואבל לא בשבת יומכמים פירוט
בכלים, מפני הדף וכן כדיין וכדי שמן ווונוטנן כל' תח
הדרף בשבת: גמ' אמר ר' יהודה ורב נתן חד תני משילין וחדר תני
משילין אמר מר זמורא מאן דתני משילין לא משבבש ונאן רגני משילין
לא משבבש מען דתני משילין לא משבבש דכתיב כי ישל זיתך ומואן
דתני משיחלין לא משבבש דתנן חישול והכסול שחול שנשנפטה יוכן
כסול שאחד מורכתיו נבואה מחרחה אמר רב נחמן בר יצחק מאן
דתני משירין לא משבבש ומואן דתני משירין לא משבבש דתנן רבי ישמעאל
מנשירין לא משבבש מען דתני משירין לא משבבש דתנן רבי ישמעאל
אומר גניזר לא יהוו בראשו באדרמה מפני שמשיר את השער ומואן דתני
משיחרין לא משבבש דתנן חישור והוזע של ספרים ע"פ שנחלקו
טמאין ומואן רגני מנשירין לא משבבש דתנן טמי שנשרו כל'ו בימים
מההלך בהם ואינו חשש اي נמי מהא דתנן איזחו לקט הנושר בשעת קצירה:
תנן משילין פירות דרכ ארוכה ביו"ט עד כמה א"ר זירא א"ר אסמי ואמרי לה אמר
רבי אסמי א"ר יוחנן כאותה ששתינו מפני ארבע וחמש קופות של חבן ושל
הבואה מפני האורחות ומפני בטול בית המדרש ודרלא שאוני הותם דאייכא
בטול בית המדרש אבל הכא דלייכא בטול בית המדרש לא א"ג התם היינו
טיעמא דארבע וחמש קופות שרי מושום שבת דחומריא ולא את לולויל
ביה אבל ז"ט דקליל ואתי לוולוי ביה כל' כל' לא אי נמי לאייך גיסא התם
היינו טעמא דליך הפסד כמוון אבל הכא דאייכא הפסד ממון אפילו טבא נמי
בקב

ירן אפללו בדבר של אונגרה מלכברון, דוא פירות ללולו אל מורה מלכברון, ולא חביבון לה לשלוחנה והוא אל מא מספק, ואהנה והולוק בקנות לא גנומה מלאצחו וקחני חיב, שמעינה סדר ודמקה מהיב אפללו בדבר של גנומה מלכברון
חידון עלך הבהיר כו"י צי

א עמי פ"ג מס' מ"ה
מונט בון ד פושע'ין
מונט בון ד פושע'ין (פ"ז)
ע' ב מ"י פ"ח מס' מ"ה
מונט גאנט: ז'
ג א מ"י פ"ח מס' מ"ה
ה' כ שושן'ין
כ' קולק'ין ס' ר' ז'
ד ב מ"י פ"ח מס' מ"ה
טוטשע'ין ס' ר' ז'
ה ג מ"י פ"ח מס' מ"ה
אלס'ין טוטשע'ין
ו' קולק'ין ס' ר' ז'
ו' קולק'ין ס' ר' ז'
ט ט' פ"ח מס' מ"ה
אלס'ין טוטשע'ין
ט' פ"ח מס' מ"ה
אלס'ין כ קומ'ן גאנט'ין
טוטשע'ין ס' ר' ז'
ט' פ"ח מס' מ"ה
אלס'ין טוטשע'ין
ט' פ"ח מס' מ"ה
אלס'ין טוטשע'ין
ל' כ מ"י פ"ח מס' מ"ה
אלס'ין טוטשע'ין
ג' ל' פ"ח מס' מ"ה
טוגן גאנט'ין ס' ר' ז'
טוגן גאנט'ין ס' ר' ז'
ק' ק' פ"ח מס' מ"ה
אלס'ין טוטשע'ין

רבייעו חננאל

בדתניילא. וְהַמִּזְבֵּחַ וְהַמְּלֵאָה נֶעֱלָה צְפוֹן סְמִכְיָה (ך' נ'): דָּתָנֵל מֻוּכָן שׂוֹן צְהָס עֲדָר וְמַקְנוּ מַמְוּקָן וְצְפָלָק כִּילָה שְׁמָה מְגָ), נְמִי הַמִּצְבֵּה לִיהְיָה מִצְבָּנָה כָּל מִסְכָּנוּ מִין דָחֵו חַבְמַי מִתְקִי נִלְטְבֵן חַנְן חַוְילָה לְדָבֵני הַתְּבִנָה וְיַיְלָה לְדָעָלָה יְהַמֵּר בְּקַדְמָה מִשְׁכֵב לִישָׁה כַּדְבֵּר שְׁמָנָיו נִיעַל כַּוּן דְּבָקֵב מִיסְחָה הַתְּבִנָה הַתְּבִנָה כָּל כְּמָה דָלֵן מִקְנוּ דָחֵוקָה מִזְבְּחָה צְבָתָה כְּדָמָן כְּפָלָק מִפְנֵין (פס קי': הַכְּבָד הַמִּזְבֵּחַ אַוְרְמָהָה, פְּסָחָה) שְׁמָנָן: בְּמַאְאָה לְמִלְחָמָה אַבְכָתָה דְמָקוֹם יְהַדִּי תְּבִנָה נְדָבֵית אַנְדָמִיק נְדָבֵית נְפָשָׁה כִּי פְּלִיקָה וְהַמִּזְבֵּחַ וְהַמִּזְבֵּחַ וְהַמִּזְבֵּחַ שְׁמָנָן סִיחָה קְלָמָל מִצְבֵּחַ לְמִתְמִימָה כְּלַבְיָדָה:

הולם תנן⁶ אבל לא את האוצר ואמר שמו אל
מי אלבָל לא את האוצר⁷ אבל לא יגמר את
האוצר כלו דלמא ATI לא אשוי נומות הכא
מאי הולם הום הוא בשבת דאסור משום דחמיר
אבל יום טוב דקיל שפир דמי או דלמא הום
אייכא בטל בית המדרש אמרת לא הכא
ליליכא בטול בית המדרש לא כל שכן והכא
תנן משילין פירות דרך ארוכה ביו"ט ואמר
רב נחמן לא שננו אלא באוטו הגג אבל

לעוי רשי
אגוד"ש [אבודי"ש]

מופ רש"י
פומבי מחצית על

הci אין מטלמן מגן לנו אף כי בוגרתוון שון
בת דחמירה או דלמא) הכא הוא ואסור מושם יומ
יב' ביה אבל שבת דחמירה ולאathi לולו' בה
ה הכא דאי' הפדר פירות אמרת לא החתום דליך
וכן הכא^(תנ): לא ישלשלם בחבל כלונות ולא
תם מאי הכא ביום טוב הוא שפיר דמי או דלמא
ת דאי' הפדר בוטל בית המדרש שפיר דמי או דלמא
ת אמרות אמרת לא החתום דליך דלבני ר'
ו ואודא ר' יצחק לטעמיה זאמר ר' יצחק אין כל'י
שבשת תנן מכין את הפירות בכלים פירות אין
זין דאפי' אוירא דלבני ואיירן דהונא רישא משילין פירות
את הפירות תנן וכן כדי זין וכן כדי שמן הכא במא
מסתבראו דאי' סלק דעתך כדי זין וכדי שמן הדתרא
ת כדי זין וכדי שמן אצטראיכא ליה סלק דעתך אמוניא
להפדר מועט לא חששו קבל' תנן נורונין כל'
לף הראוי תא שםע פורסן מהצלה על גבי לבנים
א דחויז לוזגנא עלייתו תא שםע פורסן מהצלה
אנבים מקובלות דחויזין ליבות הכסא תא שםע פורסן
דבוריים בשבת בHEMA מפני החמה ובגשימים מפני
יתכון לזרור החתום נמי דאי' דבש אמר ליה רב
ה תחיננה בימות החמה דאי' דבש בימות הגשםים
רכא אלא לאוthon שתי חלות אותןathy חלות מוקצת
חשב עליהם אבל לא חשב עליהם מא依' אסורה עדתני
דר לפלוג ולתני בידיה במה דברים אמרום שחשב
לייהם אסורה הכא אמר ע"פ שחשב עליהם ובכבד
שי אוקימטא כרבי יהודה דאית ליה מוקצה אימא
שי לווד אתאן לרבי שעמונן אמר דבר שראי מתכון
בעמונן והוא אבוי ורבא אמר תורייתו זמודה רבוי
לא ימות לעולם כולה רבוי יהודה היא והכא במא
ולא תימא לרבי יהודה ובכבד שלא יתכוין哉
אלל'

התרם תנן^๖ אבל לא את האוצר ואמר שמאול
מאי אבל לא את האוצר אבל לא יגמר את
האוצר כלו דלמא את לאי שי' גמורות הכא
מאי התרם הוא בשבת דאסור מושום דחמייר
אבל יומם טוב דקייל שפיר דמי או דלמא החם
יריאقا בטול בית המודרש אמרת לא הכא
לייליכא בטול בית המודרש לא כל שכן והכא
תגון משילין פירות דרכך ארוכה בוי' ט ואמר
רב נחמן לא שננו אלא באתו הגנוג אבל
מנגן לנגן לא ותניא נמי הכא אין מפלטלאן
התרם מאי^๗ (כל שכן שבת דחמייר או דלמא
טבב דקייל או דלמא מה הכא דיאיכא הפדר
שפיר דמי או דלמא מה הכא דיאיכא הפדר
הപדר פירות לא כל שכן הכא^๘ (תנן) לא'
וורידם דרך סולמות התרם Mai הכא ביום
בבית המודרש אבל שבת דיאיכא בטול בית
הכא דיאיכא הפדר פירות אמרת לא התרם
שכון תיקו: ומכסין את הפירות: אמר עול
אורייא דלובני לא הווא הדין דאפי' אורייא דלבוני וכון
תננא סייא נמי מכסין את הפירות התן וכון כוונת
עפסקין בטיבלאה הכא נמי מסתברא דאי סלקא
הא תנא ליה רישא פירות כדין וכורין שמן אצטט
להפדר מרווחה החשו להפדר מועט לא
תתחרת הרוף בשבת בדילף הרואי תא שמע^๙
שבשת דאייתו מבוניא דחויה למונה עלייה
על גבי אבנים בשבת באבינים מוקולות דחויה
מחצילה על גבי כורה דכוירים בשבת בחמה
הגשימים יובלבד שלא יתכוין לצד התרם ננ
עוקבבא מומישן לרב אש התרינו בימות החמה
mai אייכא למיימר לא נזרכא אלא לאוthon שתי^{๑๐}
זון הכא באמי עפסקין שחשב עליהם אבל לא
בלבד שלא תכוין לצד לפלוג ולהנני ברידרא
ומורת ותוסברא דרכי שמעון והא אובי ורבא
שמעון בפסק רישיה ולא מות לעולם בוליל
עפסקין דאית ביה בוי ולא תימא לרבי יהו

דבינו חננו

בן מושענן בן מרדכי
ערשי שבת, ואין זיך
למרם ר' ירושה. און בון
לישת השם און אלול
נפש בלבד, והותן משילין
סידורם. כ"ז. וירוק כ"ז.
און קשא מונרכיה
ר' אליעזר הא ומונרכיה
מושבצ'ר' ר' ירושה, דבנא
לבר ר' אליעזר אמר
עליה שאר האשנין כי,
און אובי דילאן כ"ז
באן לא קאמר ר' אליעזר
כבי ברהה דהו און בדור
שנין לו דילאן בעמיה
אונין מעלה אונה השם
אלישיר לה פ' בפונטה
בנטה, און בון סידור
פ' ירושה לא און כוישל
האי נמי שדר. און גומ
בן מושענן בן מרדכי ספק
ועוכחה יילטן דלאקמת מונינו מון
ן סלע יייהם ווינו עוזקה אלל נקיין
ג' גוועין וויל' גני ספק מונון. ול'ג' ספק
הילטן סטוקה ע"י מלטן צוי וכל מון
ג' סכח וטממה ע"י: מהתני' סכמה
ר' ייס לא קאנטס כל' רוח הנער ליס
מושבצ'ר' ר' ירושה, דבנא
לבר ר' אליעזר אמר
ענאנט עיל' ייס מונטלס קאנטס קל' פ' פ'
די' הו' כרגלי אטואן סדא קר' נפה
משחכחה: כי קו' כרגלי מנטיג'ין
קאנטס ווישטא: כרגלי טיפ'ן. אין
תעל' נגן צעל'ין: אטואן בון מון.
לייס צו. זומלן פ' פילג דלומוקין לא
לו כרגלי בנטולס וויל' כרגלי ברומע
דען

ודוחה זה, ונשי רב פפא לא קשא מתניתן ובדשלין ביה היל לא. ודרון הל החרון, ודרון לאוקומה למוניהן אפללו לביה שמא דטלטול ליל עלייהו. וירושלמי אין בין ייט' כ', הה קוליה בעז' בשם של מישין רשות בויז' כ', ועוד וחוקן עצי' במיליה בר' בוז' [תבבג].

חומרה רוחנית

א. ווּמְצַעַּד כָּמָבֵד. דָלָאוֹ
דוֹקָא גִזְירָה דָהָא מַוְמַעַן
גּוֹפִי דָרְבָּנָן הוּא, אֲלָא

הקדש היו מושגיה.